

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2021/257

af 18. februar 2021

til støtte for Oslohandlingsplanen om gennemførelsen af 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 31, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen bør arbejde for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser med henblik på bl.a. at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt.
- (2) Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 en europæisk sikkerhedsstrategi, der identificerer de globale udfordringer og trusler og opfordrer til en regelbaseret international orden, der er baseret på effektiv multilateralisme og velfungerende internationale institutioner.
- (3) Konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion («konventionen») trådte i kraft den 1. marts 1999. Den udgør det eneste omfattende internationale instrument, som yder en omfattende indsats for at bringe lidelserne og dødsfaldene som følge af personelminer til ophør, herunder ved at forbyde deres brug, oplagring, produktion, handel og overførsel og at sikre destruktionsheraf samt bistand til ofre. Siden den 1. juni 2013 er alle medlemsstater deltagere i konventionen.
- (4) Den 23. juni 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/487/FUSP ⁽¹⁾ til støtte for universaliseringen og gennemførelsen af konventionen.
- (5) På konventionens anden gennemgangskonference den 3. december 2009 vedtog de stater, der er deltagere i konventionen («deltagende stater»), Cartagena-handlingsplanen for 2010-2014 om universalisering og gennemførelse af alle aspekter af konventionen. På de deltagende staters tiende møde i 2010 vedtog de deltagende stater direktivet fra de stater, der er deltagere i støtteenheden til gennemførelse, hvori de fastsatte, at støtteenheden til gennemførelse af konventionen (ISU) bør yde rådgivning og teknisk støtte til deltagende stater vedrørende universaliseringen og gennemførelsen af konventionen, lette kommunikationen mellem deltagende stater og fremme kommunikation og informationsdeling vedrørende konventionen både til stater, der ikke er deltagere i konventionen, og til offentligheden. På de deltagende staters fjortende møde i 2015 vedtog de deltagende stater en afgørelse om at styrke den finansielle forvaltning og gennemsigtighed i ISU, der fastsætter betingelserne for, at ISU'en kan iværksætte aktiviteter eller projekter, som ikke er indeholdt i dens årlige budget, herunder efter indbydelse fra deltagende stater eller stater, der ikke er deltagere i konventionen.
- (6) Rådet vedtog den 13. november 2012 afgørelse 2012/700/FUSP ⁽²⁾ til støtte for gennemførelsen af Cartagena-handlingsplanen for 2010-2014.

⁽¹⁾ Rådets fælles aktion 2008/487/FUSP af 23. juni 2008 til støtte for universaliseringen og gennemførelsen af 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion inden for rammerne af den europæiske sikkerhedsstrategi (EUT L 165 af 26.6.2008, s. 41).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2012/700/FUSP af 13. november 2012 inden for rammerne af den europæiske sikkerhedsstrategi til støtte for gennemførelsen af Cartagena-handlingsplanen for 2010-2014, der er vedtaget af de stater, der er part i 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (EUT L 314 af 14.11.2012, s. 40).

- (7) På konventionens tredje gennemgangskonference den 27. juni 2014 vedtog de deltagende stater Maputohandlingsplanen for 2014-2019, der har til formål at gennemføre væsentlige og varige fremskridt med gennemførelsen af konventionen i perioden 2014-2019, og fremsatte en fælles erklæring om deres ønske om at opfylde målene i konventionen i videst muligt omfang senest i 2025.
- (8) I sine konklusioner af 16. og 17. juni 2014 på konventionens tredje gennemgangskonference mindede Rådet om, at Unionen er forenet om at forfølge målene i konventionen, og at Unionen og dens medlemsstater har en lang tradition for at støtte minerydning og destruktion af oplagrede personelminer samt for at yde bistand til ofre for personelminer. Disse konklusioner gentog Unionens uforbeholdne støtte til de deltagende staters fuldstændige og effektive gennemførelse af konventionen samt dens forpligtelse til at fremme universalisering af konventionen og sørge for ressourcer til finansiering af minerydning og specifik og varig hjælp til ofre for personelminer, deres familier og lokalsamfund.
- (9) Rådet vedtog den 4. august 2017 afgørelse (FUSP) 2017/1428 ⁽³⁾ til støtte for gennemførelsen af Maputohandlingsplanen for 2014-2019.
- (10) Rådet vedtog den 25. juni 2019 konklusioner om Unionens holdning til styrkelse af forbuddet mod personelminer i lyset af den fjerde gennemgangskonference om konventionen om forbud mod personelminer den 25.-29. november 2019 i Oslo. Rådet mente, at konventionen 20 år efter sin ikrafttræden er blevet en succeshistorie om nedrustningsdiplomati og et eksempel på, hvad Unionen står for: en regelbaseret international orden, der bygger på respekt for menneskerettighederne og den humanitære folkeret. Rådet anerkendte imidlertid, at konventionens målsætninger endnu ikke er nået fuldt ud.
- (11) På den fjerde gennemgangskonference om konventionen, der blev afholdt i 2019 i Oslo, vedtog de deltagende stater Oslohandlingsplanen for 2020-2024. Oslohandlingsplanen for 2020-2024 præciserer de tiltag, som de deltagende stater bør træffe i perioden 2020-2024 for at støtte gennemførelsen af konventionen på grundlag af resultaterne af de tidligere handlingsplaner. Inden for sit mandat støtter ISU'en de deltagende stater i gennemførelsen af deres forpligtelser i henhold til konventionen og af deres tilsagn i henhold til Oslohandlingsplanen for 2020-2024 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. For at bidrage til menneskers sikkerhed ved at støtte gennemførelsen af Oslohandlingsplanen for 2020-2024 («Oslohandlingsplanen»), der er vedtaget på den fjerde gennemgangskonference af de stater, der er deltagere i 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion («konventionen»), som led i den europæiske sikkerhedsstrategi og i overensstemmelse med de relevante afgørelser truffet af det internationale samfund forfølger Unionen følgende mål:

- a) at støtte den indsats, som de deltagende stater gør for at gennemføre de aspekter af Oslohandlingsplanen, der vedrører kortlægning og rydning og undervisning i minerisiko og begrænsning heraf
- b) at støtte den indsats, som de deltagende stater gør for at gennemføre de aspekter af Oslohandlingsplanen, der vedrører bistand til ofre
- c) at fremme universaliseringen af konventionen og fremme normer mod enhver form for brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1428 af 4. august 2017 til støtte for gennemførelsen af Maputohandlingsplanen om gennemførelsen af 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (EUT L 204 af 5.8.2017, s. 101).

- d) at støtte indsatsen i de deltagende stater, der bibeholder personelminer til tilladte formål, ved at øge indberetningskapaciteten, sikre, at antallet af sådanne bibeholdte miner ikke overstiger det absolut nødvendige minimum, og undersøge mulige alternativer til ueksploderede personelminer til trænings- og forskningsformål
 - e) at tydeliggøre Unionens og dens medlemsstaters fortsatte engagement i konventionen og deres tilsagn om at samarbejde med og yde bistand til de deltagende stater, der har brug for støtte til at opfylde deres forpligtelser i henhold til konventionen, og derved styrke Unionens ledende rolle i forfølgelsen af konventionens målsætning om endegyldigt at bringe lidelserne og dødsfaldene som følge af personelminer til ophør.
2. De i stk. 1 omhandlede mål forfølges på en sådan måde, at de styrker konventionens tradition for partnerskab og samarbejde mellem stater, ikkestatslige organisationer og andre organisationer, herunder repræsentanter fra lokalsamfund berørt af miner. Alle tiltag sikrer en inklusiv tilgang på alle niveauer.
3. For at nå de i stk. 1 omhandlede mål støtter Unionen følgende projekter:
- a) støtte til gennemførelse af konventionens artikel 5, til internationalt samarbejde og bistand og til gennemsigtighed og informationsudveksling
 - b) støtte til gennemførelse af bistand til ofre, til internationalt samarbejde og bistand og til gennemsigtighed og informationsudveksling
 - c) støtte til universaliseringsbestræbelser og til fremme af konventionens normer
 - d) støtte til alternativer til brug af ueksploderede personelminer til træning og til øget samarbejde og bistand
 - e) at vise Unionens og dens medlemsstaters engagement og sikre deres synlighed, navnlig gennem årlige briefinger for at offentliggøre aktiviteterne i denne afgørelse og resultaterne heraf gennem tilrettelæggelsen af et afslutningsarrangement, der derved understreger Unionens bidrag til gennemførelsen af konventionen.
4. En detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der skal iværksættes med henblik på at nå målene som omhandlet i stk. 1, er fastsat i bilaget hertil.

Artikel 2

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) er ansvarlig for gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Den tekniske gennemførelse af de i artikel 1, stk. 3, omhandlede projekter pålægges ISU, repræsenteret ved Det Internationale Center for Humanitær Minerydning (GICHD) i Genève.
3. ISU gennemfører de i artikel 1, stk. 3, omhandlede projekter under den højtstående repræsentants ansvar. Med henblik herpå indgår den højtstående repræsentant de nødvendige ordninger med GICHD.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 3, omhandlede projekter er på 2 658 139 EUR.
2. De udgifter, der finansieres af det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Unionens almindelige budget.
3. Kommissionen overvåger den korrekte forvaltning af de udgifter, der finansieres af det i stk. 1 fastsatte beløb. Med henblik herpå indgår den en finansieringsaftale med GICHD, hvoraf det fremgår, at ISU skal sikre Unionens bidrags identitet og synlighed i en grad, der svarer til dets størrelse.

4. Kommissionen bestræber sig på at indgå finansieringsaftalen, der er omhandlet i stk. 3, snarest muligt efter denne afgørelses ikrafttræden. Den underretter Rådet om eventuelle vanskeligheder i forbindelse med denne proces og om datoen for indgåelsen af finansieringsaftalen.

5. ISU gennemfører de i artikel 1, stk. 3, omhandlede projekter i overensstemmelse med afgørelsen om at styrke den finansielle forvaltning og gennemsigtighed i ISU, der blev truffet i 2015 på det fjortende møde mellem de deltagende stater. ISU udarbejder bl.a. beskrivende rapporter og kvartalsrapporter samt en logisk ramme og aktivitetsmatrix, jf. bilaget.

Artikel 4

Den højtstående repræsentant aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af regelmæssige rapporter, som udarbejdes af ISU. Disse rapporter danner udgangspunktet for Rådets evaluering. Kommissionen forelægger oplysninger om de finansielle aspekter af gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 5

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
2. Denne afgørelse udløber 48 måneder efter datoen for indgåelsen af den i artikel 3, stk. 3, omhandlede finansieringsaftale eller seks måneder efter datoen for vedtagelsen, hvis der ikke er indgået en finansieringsaftale inden for den nævnte periode.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2021.

På Rådets vegne
A.P. ZACARIAS
Formand

BILAG

PROJEKT TIL STØTTE FOR OSLOHANDLINGSPLANEN OM GENNEMFØRELSEN AF 1997-KONVENTIONEN OM FORBUDET MOD BRUG, OPLAGRING, PRODUKTION OG OVERFØRSEL AF PERSONELMINER SAMT OM DERES DESTRUKTION

Baggrund

At bidrage til større sikkerhed for mennesker som omhandlet i den europæiske sikkerhedsstrategi ved at fremme anerkendelse af normerne i og gennemførelsen af konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion («konventionen»). Det EU-støttede projekt vil støtte de deltagende staters bestræbelser på at gennemføre forskellige aspekter af Oslohandlingsplanen for 2020-2024 («OHP»), som blev vedtaget på den fjerde gennemgangskonference om konventionen i november 2019.

Det foreslåede projekt skal bygge på fælles aktion 2008/487/FUSP og Rådets afgørelse 2012/700/FUSP og (FUSP) 2017/1428 og bidrage med input til forberedelserne af den femte gennemgangskonference om konventionen i 2024.

Projekt 1: Støtte til gennemførelse af minerydning (konventionens artikel 5), til internationalt samarbejde og bistand (konventionens artikel 6) og til gennemsigtighed og informationsudveksling (konventionens artikel 7)

1.1. Mål

- At øge kapaciteten til at rapportere om og håndtere forurening med personelminer, herunder i givet fald improviserede personelminer.
- At levere kontekstspecifik undervisning i minerisiko og minebegrænsningsindsats.
- At etablere varige nationale kapaciteter til håndtering af hidtil ukendte minerede områder.
- At øge den regelmæssige dialog med interessenter.
- At undersøge mulighederne for samarbejde (internationalt og regionalt samarbejde, trepartssamarbejde og Syd-Syd-samarbejde) for at imødegå de resterende udfordringer.
- At forbedre rapporteringen i overensstemmelse med OHP og dens indikatorer.

1.2. Beskrivelse

Med input fra udvalget vedrørende gennemførelsen af artikel 5 om udvælgelse af støttemodtagende lande/regioner vil der blive afholdt op til fem nationale/regionale arrangementer i Nord-, Syd- og Mellemamerika, Europa, Central- eller Sydøstasien, Mellemøsten og Nordafrika (MENA-regionen), Afrikas Horn-regionen og regionen syd for Sahara.

De nationale eller regionale interessentdialoger vil sigte mod yderligere at forbedre samarbejdet og bistanden i forbindelse med gennemførelsen af OHP-tiltag vedrørende konventionens artikel 5, 6 og 7. I nogle tilfælde vil disse dialoger lægge særlig vægt på rapporteringen om improviserede personelminer. Der vil blive givet prioritet til nationale dialoger i stater, der har forestående minerydningsfrister, og som kræver støtte. Derudover kan der afholdes dialoger i stater, som er tæt på at afslutte (konventionens artikel 5) eller som for nylig har afsluttet minerydningen i overensstemmelse med OHP-tiltag 26.

Med udgangspunkt i tidligere succeser vil arrangementerne på udformnings-, ledelses- og gennemførelsesplan tage hensyn til og inddrage de forskellige behov og perspektiver for kvinder, piger, drenge og mænd i mineramte lokalsamfund samt for minerydningspartnere.

Dialogerne vil blive tilrettelagt og understøttet i fællesskab af støtteenheden til gennemførelse (ISU) og den støttemodtagende deltagende stat sammen med relevante mellemstatslige organisationer, der er partnere i eller medværter for arrangementet.

I den samarbejdsånd, der har været et centralt element i konventionen, vil relevante EU-enheder og medlemsstater, udvalget vedrørende gennemførelsen af artikel 5 og udvalget vedrørende forbedring af samarbejde og bistand, donorrepræsentanter, De Forenede Nationers (FN) agenturer, internationale og nationale minerydningsorganisationer, Den Internationale Kampagne for Forbud mod Landminer (ICBL) og andre interessenter blive inddraget. Hvis det fører til sponsorering, vil denne inddragelse være underlagt de betingelser, der skal fastsættes i den budgetmæssige konsekvensanalyse.

Der kan iværksættes ISU-støttede opfølgningstiltag som reaktion på anbefalinger fra dialogerne eller som følge af det relevante udvalgs bemærkninger og/eller relevante afgørelser truffet af deltagende stater (f.eks. afgørelser om anmodninger om forlængelse). I forlængelse af den etablerede praksis, hvor støttemodtagende deltagende stater deltager i landekoalitioner eller partnerskaber med Unionen eller dens medlemsstater, vil ISU samarbejde med alle parter.

1.3. Resultater

- Repræsentanter for staten opnår yderligere viden om, hvordan OHP-gennemførelsen kan sikres gennem inkluderende konsultationer med medlemmer af berørte lokalsamfund.
- Repræsentanter for staten får kendskab til behovet for så hurtigt som muligt og i god tid inden afslutningen at etablere nationale kapaciteter til håndtering af nye eller hidtil ukendte minerede områder efter afslutningen.
- Repræsentanter for staten opbygger kapaciteter til at forbedre OHP-rapporteringen i henhold til rapporteringsvejledningen.
- Repræsentanter for staten lærer om det samarbejde og den bistand, der er til rådighed til at støtte deres gennemførelsesbestrebelse, samt om hvilke skridt de kan tage for at fremme dette samarbejde og denne bistand, herunder gennem oprettelse af nationale minerydningsplatforme.
- Repræsentanter for staten lærer om udfordringer og mangler med hensyn til gennemførelsen af deres OHP-forpligtelser og vurderer navnlig, hvor de står i forhold til OHP-indikatorerne.
- På grundlag af dialogerne overvejer repræsentanter for staten at revidere, ajourføre eller udvikle nationale minerydningsstrategier eller -planer.
- Der tages hensyn til de forskellige perspektiver for kvinder, piger, drenge og mænd og behovene hos overlevende mineramte ofre samt berørte lokalsamfund og deres meningsfulde deltagelse sikres.

1.4. Hvem er omfattet af projektet?

- Kvinder, piger, drenge og mænd, hvis liv påvirkes af tilstedeværelsen eller den formodede tilstedeværelse af personelminer i deltagende stater, som er i færd med at gennemføre forpligtelserne i henhold til artikel 5 i konventionen eller som for nylig har opfyldt disse forpligtelser.
- Repræsentanter for staten, der arbejder med spørgsmål vedrørende gennemførelsen af konventionen og navnlig aspekter vedrørende minerydning og uddannelse i og begrænsning af minerisiko.

Projekt 2: Støtte til gennemførelse af bistand til ofre, til internationalt samarbejde og bistand (konventionens artikel 6) og til gennemsigtighed og informationsudveksling (konventionens artikel 7)

2.1. Mål

De deltagende stater gennemfører bistand til ofre som led i bredere tilgange til handicaprettigheder og udvikling under hensyntagen til køn og til de forskellige behov hos overlevende mineofre, herunder behov hos overlevende mineofre i landdistrikter og fjerntliggende områder.

2.2. Beskrivelse

Med vedtagelsen af OHP bekræftede de deltagende stater på ny deres tilsagn om at sikre mineofres fulde, lige og effektive deltagelse i samfundet på grundlag af respekt for menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene, inklusion og ikkediskrimination.

Takket være den finansielle støtte, der blev ydet gennem afgørelse (FUSP) 2017/1428, og som opfølgning på den globale konference, der blev afholdt jf. afgørelse 2012/700/FUSP, blev der holdt en global konference, hvor fagfolk fra deltagende og ikkedeltagende stater, der arbejder med bistand til ofre og handicaprettigheder, mødtes med et betydeligt antal overlevende med henblik på at knytte yderligere partnerskaber inden for handicaprettigheder på nationalt og internationalt plan.

Dette blev opnået takket være deltagelse af relevante nationale ministerier og omfattende ekspertise fra FN-generalsekretærens særlige udsending for handicap og tilgængelighed, Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) og ekspertorganisationer, der er medlem af ICBL, som f.eks. Humanity & Inclusion.

På grundlag af dette resultat vil dette projekt støtte en tredje global konference for erfarne fagfolk, der arbejder med bistand til ofre, og FN's særlige udsending for handicap og tilgængelighed, og et medlem af komitéen for konventionen om rettigheder for personer med handicap (CRPD), med henblik på at gennemgå gennemførelsen af OHP og bidrage til en ny handlingsplan, der skal vedtages af det internationale samfund i 2024. En sådan konference finder sted mindst et år forud for den femte gennemgangskonference og forventes at have deltagelse af og modtage input fra den kommende formand for gennemgangskonferencen.

Med input fra udvalget vedrørende bistand til ofre om udvælgelse af støttemodtagende lande/regioner vil projektet udvide sin støtte til deltagende stater gennem nationale og/eller regionale interessentdialoger på op til fem arrangementer i Nord-, Syd- og Mellemamerika, Europa, Central- eller Sydøstasien, MENA-regionen, Afrikas Horn-regionen og regionen syd for Sahara. Disse dialoger vil sigte mod at støtte de deltagende stater i at styrke deres flersektorielle indsats for at sikre, at gennemførelsen af bistand til ofre er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i CRPD. Dialogerne vil sigte mod at styrke og sikre inklusion og effektiv deltagelse af mineofre og de organisationer, der repræsenterer dem, i drøftelser om at mobilisere og sikre ressourcer og garantere ydelser ud fra et rettighedsbaseret perspektiv. For yderligere at styrke disse bånd og bevare en sammenhængende plan for opbygning og udvikling af nationale kapaciteter vil projektet også sigte mod at være vært for ekspertmøder om bistand til ofre forud for de deltagende staters møder efter behov, men under alle omstændigheder mindst tre gange.

Med udgangspunkt i tidligere succeser vil arrangementerne på udformnings-, ledelses- og gennemførelsesplan tage hensyn til og bygge på en inklusiv proces, der tager hensyn til de forskellige behov og perspektiver for kvinder, piger, drenge og mænd, der har overlevet eksploderende personelminer, mineramte lokalsamfund og handicapsamfundet, herunder overlevende mineofre i landområder og fjerntliggende områder. Dette vil sikre merværdi af den indsats, der gøres på nationalt plan.

Dialogerne vil blive tilrettelagt og understøttet i fællesskab af ISU og den støttemodtagende deltagende stat og såfremt relevant af den regionale mellemstatslige organisation, der er medsponsor for dialogen. I den samarbejdsånd, der har været et centralt element i konventionen, vil relevante EU-enheder og medlemsstater, udvalget vedrørende bistand til ofre og udvalget vedrørende forbedring af samarbejde og bistand, donorrepræsentanter, FN-agenturer, herunder WHO og FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder, internationale og nationale minerydningsorganisationer, ICRC og andre interessenter som f.eks. ICBL og medlemsorganisationer såsom Humanity & Inclusion blive inddraget. Hvis det fører til sponsorering, vil en sådan deltagelse være underlagt de betingelser, der skal fastsættes i den budgetmæssige konsekvensanalyse.

Der kan iværksættes ISU-støttede opfølgningstiltag som reaktion på anbefalinger fra dialogerne eller som følge af det relevante udvalgs bemærkninger og/eller relevante konklusioner fra de nationale/regionale dialoger. Dette vil omfatte sponsorering af relevante fagfolk, der arbejder med bistand til ofre, og/eller repræsentanter fra organisationer for overlevende mineofre, så de kan deltage i tekniske udvekslingsbesøg eller formelle eller uformelle møder under konventionen. I forlængelse af den etablerede praksis, hvor støttemodtagende deltagende stater deltager i landekoalitioner eller partnerskaber med Unionen eller dens medlemsstater, vil ISU samarbejde med alle parter.

2.3. Resultater

- Repræsentanter for staten øger kendskabet til, hvordan de bedst sikrer en flersektoriel indsats for at gennemføre deres forpligtelser vedrørende bistand til ofre, og integrerer bistand til ofre i bredere nationale politikker, planer og retlige rammer.
- Stater får forståelse af behovet for at sikre, at der udpeges en relevant statslig enhed til at føre tilsyn med integrationen af bistand til ofre i bredere rammer, og af behovet for at udarbejde en handlingsplan baseret på specifikke, målbare, realistiske og tidsbestemte mål om at støtte mineofre.
- Stater øger inklusion i deres tilgang til bistand til ofre, navnlig ved at inkludere eller øge deltagelsen af organisationer for overlevende mineofre eller handicaporganisationer i den nationale planlægning og som en del af de delegationer, der følger projektets aktiviteter.

- Repræsentanter for staten lærer om udfordringer og mangler med hensyn til gennemførelsen af deres OHP-forpligtelser og vurderer navnlig, hvor de står i forhold til OHP-indikatorerne.
- På grundlag af dialogerne overvejer repræsentanter for staten at revidere, ajourføre eller udvikle deres nationale strategier for personer med handicap.
- Organisationer for overlevende mineofre og handicaporganisationer videreudvikler deres kapaciteter og/eller styrkes som følge af projektets aktiviteter.
- Repræsentanter for staten opbygger kapaciteter til at forbedre OHP-rapporteringen i henhold til rapporteringsvejledningen.
- Stater og organisationer, der repræsenterer ofre, øger partnerskaber med relevante humanitære, fredsopbyggende samt udviklings- og menneskerettighedsrelaterede fællesskaber under hensyntagen til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

2.4. Hvem er omfattet af projektet?

- Kvinder, piger, drenge og mænd, der er blevet ofre for personelminer og andet eksplosivholdigt krigsaffald, og andre mineofre, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder.
- Ekspert i bistand til ofre, der arbejder med spørgsmål, der har relevans for bistand til ofre.
- Fagfolk, der beskæftiger sig med handicaprettigheder, og som arbejder i stater med et betydeligt antal overlevende mineofre.

Projekt 3: Støtte til universaliseringsbestræbelser og til fremme af konventionens normer

3.1. Mål

Ikkedeltagende stater kommer tættere på tiltrædelse, idet relevante embedsmænd får en udpræget positiv indstilling til konventionen og/eller de internationale normer mod personelminer.

3.2. Beskrivelse

Ifølge Osloerklæringen om en minefri verden forpligter staterne sig til at fremme og forsvare de normer, der er fastsat i konventionen, og gøre alt for at universalisere konventionen på grundlag af deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret og menneskerettighedslovgivningen.

OHP fastlægger to tiltag, der skal sikre øget deltagelse i konventionen og en styrkelse af konventionens normer. Tiltag 11 og 12 i OHP opfordrer deltagerstaterne til at gøre brug af alle tilgængelige muligheder for at fremme ikkedeltagende staters ratifikation/tiltrædelse af konventionen, herunder ved at tilskynde dem til at deltage i konventionens arbejde, og at fremme universel overholdelse af konventionens normer og mål.

Med henblik herpå og med bidrag fra formanden for konventionen og den uformelle universaliseringsgruppe såfremt relevant vil projektet gennemføre en række universaliseringsbestræbelser. Disse omfatter besøg på højt plan, tekniske møder og/eller workshops, sponsorering af relevante embedsmænd fra målstaterne, så de kan deltage i møder om konventionen og møder på ambassadørniveau i FN's hovedsæde eller i et af dets underordnede regionale hovedsæder.

Mindst fem aktiviteter vil blive gennemført med støtte fra konventionsfællesskabet, herunder EU-medlemsstater og -delegationer i målstater. I forlængelse af den etablerede praksis, hvor Unionen eller dens medlemsstater deltager i landekoalitioner eller partnerskaber i målstater, vil ISU samarbejde med alle parter.

Når det er muligt, vil den politiske tilgang på et højt niveau blive fulgt op af tekniske workshops baseret på ekspertbidrag fra de stater, der står i spidsen for universaliseringsindsatsen, ICBL, ICRC, FN's landegrupper og/eller relevante organisationer. Disse workshops vil blive gennemført på enten nationalt, subregionalt eller regionalt plan med relevante ministerier eller institutioner i målstaterne. Projektet vil sigte mod at sponsorere relevante delegerede fra målstaterne, så de kan deltage i møder om konventionen. Dette vil sikre, at deltagende stater kan følge op på målstaterne, og at målstaterne er bekendt med møderne om konventionen. ISU vil koordinere denne sponsorering som tilladt i henhold til den budgetmæssige konsekvensanalyse.

Derudover vil ISU være vært for et teknisk opfølgningsmøde på nationalt, subregionalt eller regionalt plan med en ikkedeltagende stat, der tidligere har været omfattet af enten en EU-afgørelse eller en fælles EU-aktion.

3.3. Resultater

- Beslutningstagere i ikkedeltagende stater får øget viden om konventionen og dens normer og/eller om den støtte, der er til rådighed med henblik på tiltrædelse.
- Relevante statslige embedsmænd får større forståelse for konventionens arbejde.
- Ikkedeltagende stater giver offentligt udtryk for tilnærmelse eller positiv indstilling til konventionen og dens normer (deltager f.eks. i et formelt eller uformelt møde om konventionen).
- Som følge af missionerne styrkes de nationale minerydnings- og/eller universaliseringsaktører i at presse på for at opnå universalisering.
- Unionens rolle med hensyn til at fremme konventionen og dens normer fremhæves i konventionsfællesskabet og blandt egne EU-embedsmænd og ikkedeltagende stater.
- Mindst én ikkedeltagende målstat forelægger en frivillig artikel 7-rapport.

3.4. Hvem er omfattet af projektet?

- Stater, som endnu ikke har ratificeret, godkendt, accepteret eller tiltrådt konventionen.
- Stater og internationale og ikkestatslige organisationer, der arbejder med at fremme universaliseringen af konventionen.
- Kvinder, piger, drenge og mænd i stater, hvor der er indført forbud mod landminer.

Projekt 4: Støtte til et alternativ til brug af ueksploderede personelminer til træning (konventionens artikel 3) og til øget samarbejde og bistand (konventionens artikel 6)

4.1. Mål

Stater, der bibeholder personelminer til tilladte formål, handler på grundlag af OHP-tiltag 16, herunder ved at øge rapporteringen, og OHP-tiltag 17 ved at undersøge alternativer til ueksploderede personelminer.

4.2. Beskrivelse

Der er i øjeblikket 66 deltagende stater, der bibeholder over 150 000 personelminer til tilladte formål i henhold til konventionens artikel 3. Selv om oplysninger fra de deltagende stater tyder på, at dette antal er faldende, har en håndfuld deltagende stater i mange år ikke indsendt årlige gennemsigthedsoplysninger om deres bibeholdte personelminer.

For at støtte deltagende stater, der måtte ønske at handle på grundlag af OHP-tiltag 16 og 17, vil det foreslåede projekt med bidrag fra formanden for konventionen støtte et nationalt eller regionalt seminar med mindst to stater, der anmoder om en sådan bistand. Deltagende stater, herunder medlemsstater, og relevante organisationer kan fremlægge erfaringer og køreplaner for at erstatte ueksploderede personelminer i forbindelse med træning. I forlængelse af den etablerede praksis, hvor Unionen eller dens medlemsstater deltager i landekoalitioner eller partnerskaber med støttemodtagende deltagende stater, vil ISU samarbejde med alle parter.

Projektet vil også støtte en teknisk workshop om alternativer til brug af ueksploderede personelminer. Når det er relevant og/eller muligt, vil Unionens medlemsstater og andre deltagende stater blive opfordret til at udveksle erfaringer om alternativer i forbindelse med træning og forskning og/eller destruktion af bibeholdte personelminer og dermed styrke samarbejdet og bistanden inden for konventionsfællesskabet yderligere. Med henblik herpå vil projektet inddrage udvalget vedrørende samarbejdsbaseret overholdelse og udvalget vedrørende forbedring af samarbejde og bistand.

4.3. Resultater

- Deltagende stater øger rapporteringen om konventionens artikel 3 i årlige gennemsigthedsrapporter.
- Deltagende stater, der har mulighed herfor, deltager i samarbejde og bistand til de deltagende stater, der ønsker at iværksætte tiltag til opfyldelse af forpligtelserne i henhold til artikel 3 og OHP-tiltag 16 og 17.
- De deltagende stater, der bibeholder et stort antal personelminer, får ajourført viden, og mindst én deltagende stat gør fremskridt med hensyn til at bruge alternativer i forbindelse med træning.

4.4. Hvem er omfattet af projektet?

- Deltagende stater med artikel 3-forpligtelser.
- Statslige embedsmænd med ansvar for træningsprogrammer i minerydning.
- Kvinder, piger, drenge og mænd i deltagende stater, hvor der destrueres bibeholdte personelminer.

Projekt 5: Påvisning af Unionens og dens medlemsstaters engagement og sikring af synlighed

5.1. Mål

Konventionsfællesskabet og støttemodtagende deltagende stater får forståelse for Unionens og dens medlemsstaters bidrag til gennemførelsen af konventionen, mens embedsmænd i Unionen og i medlemsstaterne får kendskab til denne afgørelse, og hvilken forbindelse den kan have med deres arbejde.

5.2. Beskrivelse

I overensstemmelse med de tidligere Rådsafgørelser og den fælles aktion vil ISU påtage sig at fremhæve Unionens og dens medlemsstaters rolle inden for konventionsfællesskabet og i støttemodtagende stater og målstater. Med henblik herpå og i henhold til kommunikations- og synlighedsplanen vil ISU afholde regelmæssige briefinger, navnlig under møder om konventionen, i hele projektets gennemførelsesfase og afholde et afslutningsarrangement.

ISU vil iværksætte mediekampagner og publikationer, der fremmer konventionens resultater. ISU vil sikre, at Unionens rolle i denne kampagne fremhæves.

Som fastsat ved tidligere praksis vil ISU indsende månedlige rapporter til Unionen og kvartalsvise rapporter til Unionen og dens medlemsstater om gennemførelsen af projektet.

5.3. Resultater

- Embedsmænd i Unionen og i dens medlemsstater vil blive gjort bekendt med denne afgørelse og med, hvilken forbindelse den kan have med deres arbejde.
 - Unionens og medlemsstaternes engagement i konventionen og minerydning i almindelighed vil blive belyst over for de deltagende stater og et globalt publikum, der er interesseret i menneskers sikkerhed.
 - Kendskabet til formålene med konventionen i det internationale samfund vil blive styrket.
-